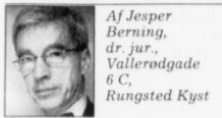

Manglende dømmekraft hos dommerstanden?

Af Jesper Berning, dr. jur., Valleroedgade 6 C, Rungsted Kyst

ADVOKATER, der er med til at bevare og udvikle virksomheder med tusinder af ansatte, får ingen medaljer af den grund. For at opnå det, skal man være aktiv i foreningslivet eller stå for godgørelse af sin overflod.

Man hoster hæder ved at kalde en spade en spade - om ikke på anden måde ved uden blusel at kunne se sig selv i spejlet - også selv om det bevirker, at man bliver indskrevet i Advokatnævnets annaler over uvorne medlemmer.

I gennem 32 år er det lykkedes mig at undgå den kollegiale myndigheds påtale, men i sidste øjeblik, for jeg deponerede min advokatbestilling - mest for at slippe for fortsat at skulle betale for kollegers forsømmelser via erstatningsfond og ansvarsforsikring - gik det galt, og jeg har nu

af nævnet fået en bøde på kr. 5000. Det er jo normalt noget, man går stille med, men jeg har modtaget den med en vis stolthed, og føler at andre skal indvies i den tænke måde, som kendelsen illustrerer. Man skal i den forbindelse huske, at formandskabet i nævnet udgøres af tre dommere.

For meget forlangt

Som bobestyrer af et dødsbo - tidligere hed det ekssekutor - var jeg to gange af en dommerfuldmægtig i Middelfart blevet erklæret uegnet, hvad jeg ikke fandt særligt flatterende, og afgørelserne blev derfor indbragt for Landsretten, som tilsidesatte dem.

Da jeg så blev erklæret uegnet for tredje gang og endda med en begrundelse, som Landsretten allerede en gang havde omstødt, blev det mig lidt for meget, og jeg skrev til Skifteretten, at »Skifteretten opfordres til i fremtiden at lade denne sag behandle af en person, der har et vist minimum af dømmekraft.«

Det har jeg så nu fået bode for.

udtryk for, at mit ønske simpelt hen var for meget forlangt. At kræve et vist minimum af dømmekraft fra dommerside er et urimeligt forlangende, som kræver, at den formastelige bliver straffet.

Nu har det nok ikke gjort dommerne i Advokatnævnet venligere stemt over for mig, at dommerforeningen tidligere forgæves har foresøgt at få mig straffet for at have udtalt, at det er den almindelige opfattelse, at kritiserer man som advokat Højesteret, taber man den næste sag.

Ingen nåde

Det eneste, der ærgrer mig lidt, er, at bode går til statskassen. Det havde været bedre, om den var gået til en fond med det formål at højne dommerstandens niveau i Danmark.

Men altså: Forvent ingen nåde, hvis De forventer, at danske dommere udviser common sense. Mangelen herpå er nu for mig blevet en yderligere begrundelse for ikke længere at kalde mig advokat, men jeg må nu indrømme, at jeg længe har nærret den i stilhed.

Til kamp for miljøet

Af Niels Busk, medlem af Europa-Parlamentet (V)

DET BURDE være i alle EU-landenes interesse at sikre miljøet, men det kniber desværre i flere af EU-landene med at gennemføre fælles beslutninger om kortlægning af miljøfølsomme områder og opsamling og rensning af spildevand fra byer og industrien.

Situationen er skandaløs. Europa-Parlamentet har nu opfordret Kommissionen til at gå rettens vej for

at få miljøsynderne til at opfylde det regelsæt, de selv vedtog i 1991.

Danmark efterlever direktivet. Den danske miljøminister kan ikke stiltiende se til, at andre ikke efterlever reglerne, bekæmper forurening og sikrer fremtidens drikkevandsforsyning.

Direktivet om byspildevand skal beskytte miljøet mod følgerne af uledningen af byspildevand, der skal opsamlles og renses.

Den seneste opgørelse viser, at flere medlemslande

ikke efterlever direktivet. Og oplysningspligten ses der gennem fingre med.

Det er uacceptabelt, at det er umuligt at kontrollere, hvor langt de enkelte lande er nået, ligesom det er skandaløst, at lande afviser at gennemføre direktivet eller tøver.

Miljøministeren og Kommissionen står over for en kæmpeopgave. Der skal ikke spilles hasard med miljøet i EU. Fælles beslutninger skal efterleves.

Ellers bør hammeren falde.

Afløsning?

Af Kaj M. Degn, Sennelsvej 105, Thisted

INTEGRATIONSminister Bertel Haarder og beskæftigelsesminister Claus Hjort Frederiksen har fostret en idé om, at landets kommuner og øvrige arbejdsgivere skal skabe beskæftigelse til ca. 60.000 gæster med anden etnisk baggrund.

Det måtte måske være på sin plads at orientere de herrer ministre om, at der faktisk er mellem 50 og 60.000 ledige danskere i aldersgruppen 45-65 år. Folk som kan sproget og som har både erfaring og rutine, og hvoraf de allerfleste gerne vil i ordinær beskæftigelse, men er holdt ude fra arbejdsmarkedet, fordi ingen, eller i bedste fald kun ganske få, virksomheder og især ingen af de virksomheder, der råber højt om det "grå guld", tager dem i betragtning ved nyansættelser.

Inden "ungdomsparlamentet" nu finder på nye tilskudsordninger for at få hældt endnu flere etniske danskere ud i ledighed samt formåls- og udsigtsløs aktivering, kunne de herrer ministre måske bringes til at tænke på den befolkning, der betaler dem deres løn og har lånt deres parti sin stemme for en valgperiode.

Eller bør befolkningen allerede nu begynde at se sig om efter en afløsning?

KORT SAGT

E-mail: debat@jp.dk

Belær skarverne

En lokal miljøkonsulent fortalte os i fjor, at skarven kun spiste fisk, som var uegnet til menneskeføde. Jeg ser, at Mogens Hansen (JP 19/3) bor i Hillerød. Kunne han ikke lære skarverne i den stinkende koloni i den vestlige del af Esrum Sø det? Eller bedre decimere kolonien, for fuglene dér har ikke lært kun at spise den slags fisk; de æder alle de lækre ål i søen, så fiskeren ikke har noget at fange, og man kan ikke få ål på restauranterne.

Kristian Sand
Torvegade 132 B, Esbjerg

Del skatten mellem religionerne

I Danmark har vi religionsfrihed. Derfor skal kirkeskatten administreres på en anden måde end i dag. Den skal deles mellem anerkendte religioner efter medlemstal. På den måde har alle religioner penge til kirker, gravpladser etc. Folkekirken/den luthersk-protestantiske kristne kirke i Danmark skal dog nok tildeles ekstra midler for vedligeholdelse af dansk kulturarv.

Lars Hoffmeyer Novrup
Lemvigvej 80, Aalborg Ø

Kemikalier forurenere

Steen Steensen fremfører i JP 17/3, at fremgangen i hygiejnisk standard siden 1900-tallets begyndelse gør al tale om forurening irrelevant. SS ignorerer, at anvendelsen af syntetiske kemikalier på verdensplan siden 1900 er steget fra næsten nul til over 300 mio. tons årligt. Det er simpelthen ikke rigtigt at hævde, at denne anvendelse af kemikalier ikke har ført til forurening af vore omgivelser.

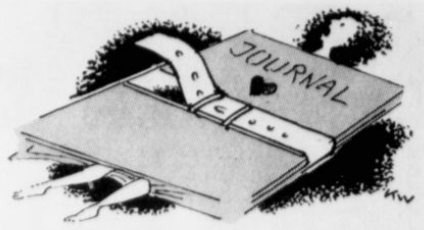
Poul Bjerregaard
Ridderhatten 259, Odense

Godt sagt på en søndag

For normalt tænkende mennesker er det beroligende at få oplyst, at ikke alle lektorer er spændt for den økologiske stridsvogn (JP 17/3).

Poul Terp
Kaals Mølle, Skovbrynet 1 A, Assens

Send Deres "Kort sagt" til Jyllands-Posten, maks. 40 ord, mærket "Kun for JP". Vi henviser i øvrigt til reglerne for optagelse af læserbreve.

Mange gevinster

Af Hans Kargaard Thomsen, folketingskandidat, amtsrådsmedlem (V), Halmavaenget 47, Tilst

SOCIALDEMOKRATEN Harald Kvist argumenterer for, at alle patienter på venteliste skal stilles ringere (JP 17/3). Han kritiserer regeringens lovforslag om, at en lønmodtager, der får betalt en operation af sin arbejdsgiver, ikke længere skal beskattes af værdien af operationen.

Virksomheden kan trække udgiften til operationen fra, og derfor får det offentlige glip af 32 pct. i selvskabsskat. Men det opvejes så rigeligt af en række gevinster.

For det første spares den operation, som medarbej-

deren ellers skulle have haft i det offentlige. For det andet spares i nogle tilfælde sygedagpenge, når ventetiden forkortes. For det tredje sparer patienten ventetid og smerter. For det fjerde får virksomheden en dygtig medarbejder hurtigere tilbage, hvilket er til gavn for både firmaet og samfundsøkonomien. For det femte får de øvrige ventelistepatienter en fordel ved at kunne rykke en plads frem i køen.

Men selvom alle ventelistepatienter stilles bedre, er HK imod, når gevinsten er større for nogle end for andre. Det er åbenbart vigtigere at stille alle lige dårligt. Forhåbentligt er der i Folketinget flertal for en anden mening.

Økologisk selvsving

Af Frede Madsen, Ceresvej 18, Vejle

MED HENVISNING til Steen Steensens artikel (JP 17/3) synes jeg lige, at jeg vil underbygge SS's udsagn om at »Pengene væltede ind ad døren. Miljøforan og der manglede hverken bevilling til materiel, lærere, forskere eller projekter«.

Vejle Kommune er i gang med et projekt, kaldet "Økolariet", hvor man som

almindelig borger må sige, at den økonomiske styring er gået grasset.

Den lokale avis har i en leder anset de ansvarlige for at være gået i selvforstærkende økologisk selvsving.

Da politikerne i Vejle Byråd første gang bevilgede penge til et Grønt Center i januar 1998, var udgifterne beregnet til 5,1 mio. kr. I dag, fire år senere, regner man med, at den samlede pris løber op i 55 mio. kr.

Skriv til os på debat@jp.dk

Vi bringer kun indlæg alene sendt til JP og beder Dem påtegne indlægget "Kun for JP". Indlægget skal være påført Deres navn og adresse. Vi forbeholder os ret til forkortelser og påtager os intet ansvar for tilsendte debatindlæg. Breve sendes til: Debatredaktionen, Jyllands-Posten, Grøndalsvej 3, 8260 Viby J.

SAGT PÅ EN SØNDAG

Af Peter Olesen, journalist og forfatter, København

Pragtfuld funkisgade

Vesterbro i Aalborg er en enestående gade i dansk arkitektur. Gennemfartsgaden Vesterbro har en sjælden samling af fornemme funkishuse fra 1930'erne - men de er desværre ugleset og udsat for sørgelig forsimpling. Det må der ændres ved, skriver Peter Olesen.

Arkivfoto: NORDFOTO

FORTID - De nye, mærkelige og upyntede huse var ikke specielt velkomne.

»Vesterbro i Aalborg er en ringeagtet og ugleset gade. Men hvorfor er denne fantastiske funkisgade med den helt særlige samling af 1930'er-huse så ringeagtet og langt fra værdsat efter fortjeneste? Fordi de færreste desværre har nået at få øje for, hvor utrolig en samling huse denne gade rummer. Og hvor enestående de er i Danmark og i Norden«

VESTERBRO i Aalborg er en ringeagtet og ugleset gade.

Vesterbro er entreen til Aalborg - uanset om man kommer nord fra eller syd fra.

Vesterbro er gennemfartsgaden, der snor sig let og buget sig op og ned.

Vesterbro er stærkt trafikpresset og træls at sidde i kø i i myldretiden. Men sådan er det. Vesterbro er ikke til at komme udenom.

Men hvorfor er denne fantastiske funkisgade med den helt særlige samling af 1930'er-huse så ringeagtet og langt fra værdsat efter fortjeneste?

Enestående i Norden

Fordi de færreste desværre har nået at få øje for, hvor utrolig en samling huse denne gade rummer. Og hvor enestående de er i Danmark og i Norden. Og fordi vi danskere generelt har været sene til at se kvaliteten i netop 1930'er byggeri.

Vi har fint samlet funkisbyggeri på Frederiksberg og i Gentofte. Og en god stribe etagebyggeri fra samme periode i Vejle. Men en samlet gade af samme kvalitet og i samme målestok som i Aalborg, det har ingen andre byer i Danmark.

Og når den nu er så ringeagtet og samtidig er ved at smuldre væk imellem hæn-

derne på nordjyderne, så er det på tide at råbe vagt i gevær og gå i forberedelse på den nye Vesterbro, som fortjener en helt anden beivågenhed og en helt anden kærlig omsorg og pleje, end man hidtil har set.

For de fine funkishuse tegnet af blandt andre den lokale arkitekt Carlo Odgaard har de senere år været udsat for en snigende vandalisme og en aldeles ynkelig forsimpling, som det er mere og mere smerteligt at iagttage. Jeg kommer ofte til Aal-

borg, og hver gang har jeg set nye, slemme ting foregå. Aalborg gør netop i disse år meget godt og rosværdigt ved sin gamle midtby. Stoltheden vender tilbage, ligegyldigheder fjernes.

Den gode opførelse

De gode eksempler smitter af, og den gode opførelse breder sig. Det er dejligt at se. Men Vesterbro - entreen til byen, den udefrakommendes førstehåndsindtryk - lader man hånt om.

Vesterbros fornemme huse

med de smukke, murede altaner, de store dejlige vinduer, de smukke indgangsdøre, de fine trappeopgange, de gode, murede detaljer og de mange kobbertoppe udsættes for alskens ligegyldigheder, alene fordi ingen myndighed hidtil har værdsat og værnet om deres kvaliteter, og derfor ikke har udarbejdet naturlige værn mod den snigende ødelæggelse. De skulle for længst have været fredet - eller være beskyttet af en bevarende lokalplan, så der var gode,

sunde og stramme regler for, hvordan enhver reparation og ethvert tiltag på husene skulle foregå.

Jeg kan i dag drømme om at se formanden for Det særlige Bygningssyn, miljøministerens øverste, rådgivende organ i frednings-sager - professor Bjørn Nørsgaard - tage husene i øjesyn og derefter sammen med Aalborg Kommunes stadsarkitekt Knud Tranholm udarbejde et oplæg til fredning af dette særlige gademiljø og særlige stykke arkitektur i Danmark.

I sidste øjeblik

Det er virkelig i sidste øjeblik - men det er ikke for sent. Husene kan reddes, og de skal reddes. Og frem for alt beskyttes mod uvidenhed og ligegyldighed - for ikke at sige ren uforstand.

Forhistorien er enkel. Sidst i 1920'erne nedrev man en masse gamle, lettere nedslidte Aalborg-huse, hvor Vesterbro nu løber. Den nye, helt moderne gade skar sig igennem det gammelkendte Aalborg. Den udvikling var alle ikke lige glade for, og derfor var de nye, mærkelige, stramme og upyntede huse heller ikke specielt velkomne.

De lignede ikke noget, man kendte i forvejen, så i manges bevidsthed var de fremmedelementer. Og kun de færreste kunne dengang i 30'erne forestille sig nogen rykke ud til forsvar for dem i dag - 70 år efter.

Det, man gør ved husene i dag, er indimellem skandaløst.

Gode, gamle trævinduer bliver skiftet ud med hvide plasticvinduer i grimme snit og med forkerte og for brede rammer. Gamle dørpartier fjernes visse steder. Altaner ryger skammelig nok ned, og hermed ødelægges hele husets rytmiske opbygning for

altid. De må mures op igen. Kviste skiftes ud og ikke til det bedre. Et enkelt, stort hus op til Aalborg Hallerne har både de gamle og de nye kviste. Og ingen kan være i tvivl om, hvilke der passer bedst til huset. Visse steder hænger elledninger og antenneledninger og dasker helt tilfældigt og meget uklædeligt hen over facaderne. Og visse steder ødelægges man de fine, gule fortovsklinker, som for længst burde være fredet. De er samtidige med husene og hører umisteligt til her.

Der skiltes også vildt og voldsomt og taktløst på de fleste af husenes facader. Facader der gennem de sidste mange år har været udsat for et grusomt klister-hærværk i form af skilte og reklamer - helt op i anden sals højde visse steder.

Se på dem med nye øjne

Det er respekten, der mangler. Og det er forsøget på at få folk til at se på husene med nye øjne, der skal til. Netop i en tid, hvor det heldigvis mange steder er blevet god tone at respektere og renovere - at søge ind til det oprindelige og samtidig fjerne det ligegyldige.

Og det er den bøn, jeg nu højlydt beder.

I håb om at skabe grobund for et nyt syn på husene og i håb om, at de relevante myndigheder i kommune og stat vil tage sig kærligt af dem og være med til at skabe folkelig forståelse for deres kvaliteter. Og dermed beskytte dem og behandle dem efter fortjeneste.

Til glæde for os selv og vore efterkommere - og i respekt for husenes skabere og idemænd.

Vesterbro i Aalborg er noget helt særligt i Danmark. Lad os snarest handle derefter.